

A PONTOS FOGALMAZÁS ÉRDEKÉBEN

Érdeklődéssel olvastam a folyóirat 1995 januárjában megjelent 1994/1-2. számában Juhász Erzsébet írását (A délszláv háború és a vajdasági magyarság sorsa), amely eredetileg a hollandiai Mikes Kelemen Kör Tanulmányi Napjain hangzott el, a múlt év szeptemberében. Juhász Erzsébet megállapításai közül egyesekkel egyetértek, másokkal nem, és ez azt hiszem, így természetes, tehát különösebben szóra sem érdemes.

Ami miatt most mégis szót kérek a folyóiratban, annak oka a szerző egyik pontatlan, s emiatt a tényeket is tévesen interpretáló megfogalmazása:

„ . . . A hetvenes évek végén induló, tehetségekben kivételesen gazdag új nemzedék lapjaként megjelenő Új Symposion főszerkesztőjét 1983-ban eltávolítják posztjáról, s ennek következményeként az egész szerzői gárda úgyszólván teljesen visszavonul, nemcsak a laptól, de az irodalmi élet egészétől is.” (34. oldal)

Ezzel szemben a tény az, hogy Major Nándorék politikai intencióit követve 1983. május 9-én a Vajdasági Ifjúsági Szövetség Tartományai Választmánya Elnöksége nemcsak az Új Symposion főszerkesztőjétől, hanem *egész szerkesztőségétől* megvonta a bizalmat.

Az erre vonatkozó dokumentumok egy része olvasható a magam és Vékás János által összeállított „Kultúrtanti”-ban. Csodálom, hogy ez a mozzanat elkerülte Juhász Erzsébet figyelmét, noha – úgy tudom – ismertetőt is írt a dokumentumgyűjteményről.

A „szerkesztői gárda visszavonulása” tehát a legkevésbé sem visszavonulás, sokkal inkább eltávolítás volt, de hisz erre Juhász Erzsébetnek emlékeznie kell!